

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/430/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511217433
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511217433.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému H. C., A.. XX.XX.XXXX, W. X. I.H. XXX/XX, XXX XX S. A. W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 3 828,69 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 10C 57/2012 z 17.05.2012 Okresného súdu Košice - okolie takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet advokáta JUDr. Ambróza Motyku trovy odvolacieho konania 93,82 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 17.05.2012 rozhodol tak, že konanie zastavil,(I.),vrátil navrhovateľovi súdny poplatok z návrhu vo výške 222,87 eura prostredníctvom príslušného daňového úradu (II.)navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 408,16 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, Č..Ú..: XXXXXXXXXXX/XXXX, Q.: XXXXXXX do troch dní od právoplatnosti uznesenia (III),odporcovi náhradu trov konania nepriznal.(IV).

Navrhovateľ návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 21.11.2011 žiadal o zaplatenie 3 828,69 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že Všeobecná úverová banka, a.s. uzavrela s odporcom dňa 18.05.2004 Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka 73856221. Na základe uvedenej zmluvy VÚB, a.s. poskytla odporcovi úver. Vzhľadom k tomu, že odporca splátky úveru nehradil riadne a včas, vznikol mu tým dlh vo výške 3 828,69 eur. Pohľadávka bola zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006 postúpená na navrhovateľa.

Vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením zo dňa 20.12.2011. Podaním zo dňa 5.3.2012 vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 21.11.2011, teda po uplynutí premlčacej doby, keďže celý dlh sa stal splatným dňa 24.10.2005, kedy právny predchodca žalobcu zmluvu vypovedal.

Podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 17.05.2012, oznámil navrhovateľ, že svoj návrh berie v plnom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na začatie konania a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Na základe späťvzatia návrhu v súlade s citovaným zákonným ustanovením prvostupňový súd konanie zastavil.

Podľa §11 ods.3 prvá veta zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa §11 ods.4 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa §11 ods.6 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti; v prípade, že orgán štátnej správy súdov nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona.

Keďže konanie vo veci bolo na základe späťvzatia navrhovateľa zastavené, prvostupňový súd vrátil navrhovateľovi súdny poplatok z návrhu krátený o 6,63 eura zo sumy 229,50 eur. Súdny poplatok bude vrátený po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom príslušného daňového úradu.

Podľa § 146 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Keďže navrhovateľ zaviniť zastavenie konania svojim procesným úkonom - späťvzatím návrhu, prvostupňový súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia - tri úkony v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z. §11 ods.1 - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 28.02.2012 [141,09 eur x 2], §14 ods.5 písm. b) - zastupovanie na pojednávaní pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie dňa 17.05.2012 [35,28 eur], plus 3 x režijný paušál [7,41 eur + (2 x 7,63 eur)], plus DPH 20%, teda spolu vo výške 408,16 eur.

Odporcovi náhrada trov konania nebola priznaná podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník napadol včas podaným odvolaním žalobca. Po uvedení obsahu ust. § 93 ods. 1, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1,2 O.s.p. uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, lebo v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Nakoľko zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, nemôže sa síce ako navrhovateľ brániť proti vstupu združenia do konania, avšak nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, neehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a skutočnosť, že združenie samo bez právneho zastúpenia vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, prípadne v sporoch ich samo zastupuje, potvrdzuje, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom spore je neehospodárne a účelové. Právnym zastúpením vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov

konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. Na základe toho navrhol zmeniť napadnuté uznesenie tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nesúhlasí, ak žalobca, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastupovanie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, z ktorého vyplýva, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to aj za podmienok ustanovených zákonom. Aj vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Aj podľa novelizovaného znenia § 137 O.s.p. mu výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. Nesúhlasil ani s názorom žalobcu ohľadne použitia § 150 O.s.p. pre tento prípad. Uviedol, že takýto návrh vyznieva až paradoxne, keďže na strane žalobcu je ekonomicky silný subjekt, ktorý podáva žaloby proti slabým spotrebiteľom. K rozhodovaniu o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi uviedol rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co16/2012-60, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co78/2012 a rozsudok Krajského súdu Prešov 18Co 16/2012 a ďalšie. Navrhol z uvedených dôvodov potvrdiť uznesenie v napadnutom výroku ako vecne správne a priznať mu aj náhradu odvolacích trov a to za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 70,55 eur (§14 ods.3 písm.b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej AT) a režijného paušálu vo výške 7,63 eur (§16 ods.3 AT) a 20 % DPH vo výške 15,64 eur, teda celkove trovy odvolacieho konania vo výške 93,82 eur.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ku ktorému dospel tak ohľadne základu pre priznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi, ako aj výšky náhrady trov, s odkazom na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov, o ktorej vo svojom vyjadrení sa zmieňuje aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník mal aj v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada požadovaných trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.), a to vo výške 93,82 € pozostávajúcej za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 70,55 eur (§ 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej AT) a režijného paušálu vo výške 7,63 eur (§ 16 ods.3 AT) a 20 % DPH vo výške 15,64 eur, teda celkove trovy odvolacieho konania vo výške 93,82 eur. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže aj vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.